

www.omkonst.se:

LIVET GÅR VIDARE

Jockum Nordström, *Inget papper, inga mynt – Liljevalchs+*, Stockholm, 27/1 – 14/5 2023
Text: Susanna Slöör

Stora salen, rörlig skulptur, 2021 © Jockum Nordström
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Berättelsen, 2020-21 © Jockum Nordström
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Det är en imponerande och konsekvent genomförd utställning som visas i Liljevalchs+ av Jockum Nordström. Rytmiskt hängt bildar collage och teckningar rum åt Nordströms skulpturer och mobiler. I övre salen vid fönstergattet surrar 1930-talets tung gung-blues med en råmande Robert Johnson efter ett lätt tramp på pedalen: I'm a Steady Rollin' Man / I'm a Hard Workin' Man. Det är passande rader inför Jockum Nordströms intelligent och eftertänksamt framvälvande kakofoni av verk.

© Jockum Nordström

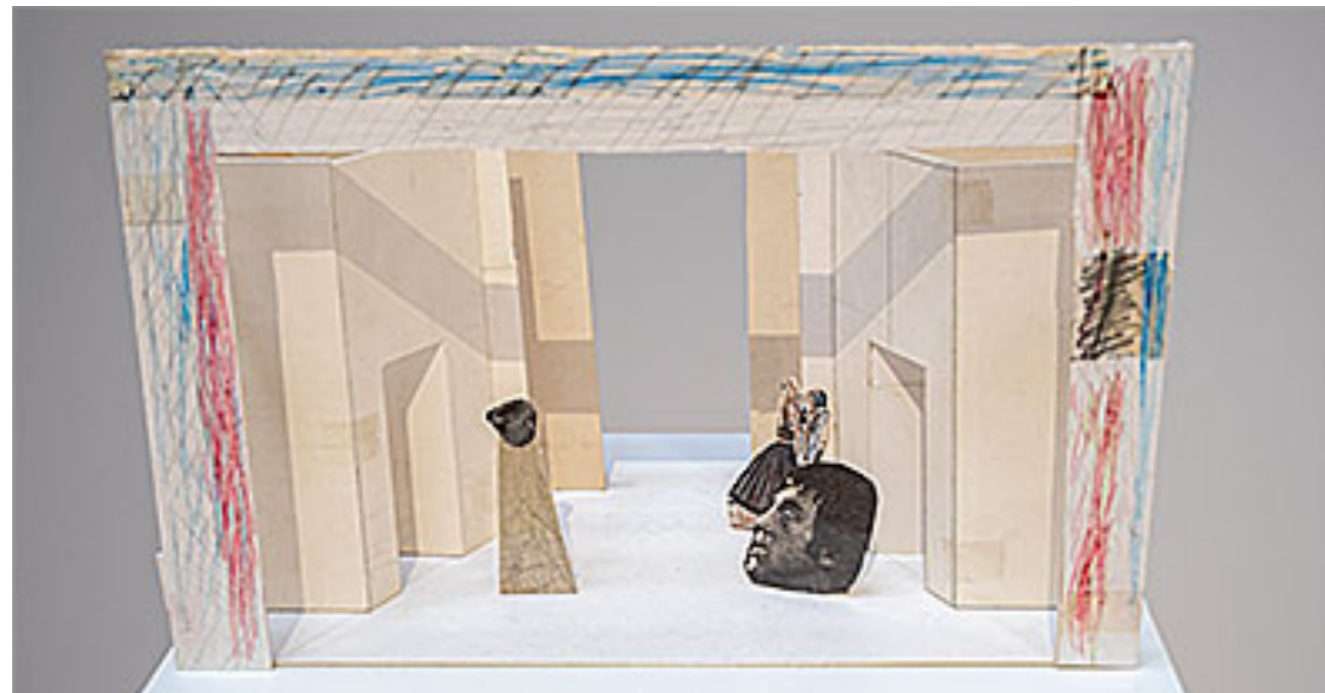
Installationsvy © Jockum Nordström (Klicka på bilden för hög upplösning)

Det är lätt att särskilt förtjusas av dessa nya mobiler som torde vara teknikernas skräck att söka hålla vid liv under hela utställningsperioden. Den kommer de nog överleva och tåla många pedalt tramp till mekanismen i podierna som håller styr på den fragila poesin av ljud, mynt, strängar och papp samt en och annan glasflaska, vinglande på sitt luffararbets-stativ av kemtvättsgalgar. Det är dock en poäng att verken ser ut att kunna rasa ihop vilken sekund som helst. Konst behöver få vara hisnande och det lyckas Jockum Nordström särdeles väl med i dessa mobiler.

Det blir närmast hypnotiserande att följa det lilla myntets färd och fundera över om den träffar strängen och hur ljudet fortplantas vidare. Andra verk behöver betraktaren själv starta och ljudslingar varar en kortare stund, kanske till både väl och ve för utställningsvakter och publik. Nu gick jag själv i utställningen, men den kommer att vakna till liv och ta sina pauser styrd av besökarnas upptäckarlust. Även om det här är en i högsta grad visuellt komponerad utställning, så spelar ändå ljuden och musiken en avgörande roll för att glänta på kalotten till vad som sker i konstnärens hjärna.

© Jockum Nordström

Teater i två akter, 2022 © Jockum Nordström (Klicka på bilden för hög upplösning)

Första gången jag såg verk av Jockum Nordström var det märkligt nog oljemåleri på Galleri Kavaletten i Vasastan runt 1997. Där radade interiörer upp sig med en åtråvärd loungekänsla som dagens inredare kopierar till charmlös oigenkännlighet. Jockum Nordströms känsla för stil och färgackord är uppenbar och fortsätter att leva i särskilt i akvarellerna och collage.

I takt med att rummen i nya Liljevalchs+ provas så utvecklas också känslan för att komponera dem med mellanväggar och avskiljare. Den här utställningen har kommit längst hittills i att förstå hur det magnifika överljusets isiga kristall låter sig användas. Det lägger sig bomullsrunt kring de två- och tredimensionella verken. Det är rätt häpnadsväckande att bara kunna fylla dessa gigantiska rum med Nordströms spröda och skrivbords- och golvnära, producerade verk. Men det går utmärkt att ta del av dem såväl nära som på håll med ögonens värderande hjälp, där kameralinsen misslyckas.

© Jockum Nordström

© Jockum Nordström

Installationsvy © Jockum Nordström (Klicka på bilden för hög upplösning)

Det är femton år sedan jag skrev sist om Jockum Nordströms verk, nästan en generation konstnärer har passerat. Det är en smula hisnande det också. För på något vis är tiden frusen i mötet med särskilt teckningarna. De första fem åren på 2000-talet var vurmen speciellt bland yngre konstnärer och konststudenter massiv inför detta direkta, stillösa tecknande som egentligen bara pågår, som en nödvändighet man känner igen som barnets. Nordström fortsatte och fortsätter att i som det verkar rasande fart fylla sina rutor med en för tecknaren fortsatt överraskande innehåll. Kanske har jag tjugo år senare lite svårare att uppfatta den spänningen, men det är gnäll man kan kosta på sig inför ett stort konstnärskap.

Det ska bli intressant att se om vågen åter sätts i rullning på konstskolorna. Det lär visa sig på vår- och examensutställningar framöver. Under ett antal år var de tapetserade med infallsrika och vilt fabulerande figurer på kärleksskrynkade pappersbitar rått uppnålade. Det ser jag fram emot. Släng de fotografiska förlagorna och teckna glupskt och vilt.

Stockholm 2023-02-01 © Susanna Slöör

© Jockum Nordström

[Länk till recension från 2008 >>](#)
[Länk till recension från 2016 >>](#)
[Länk till recension från 2020 >>](#)

Liljevalchs, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook >>](#)

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com